

MİTING DAVULCULUĞUNDAN TEMSİLCİLİĞE

Mehmet BEYTÜT
Öğrenci Üye

14 Ekim 2006 tarihinde TMMOB, Türkiye'den birçok mühendis ve adayının katılımıyla bir miting düzenlemişti. Bizler de Malatya'dan yola koyulduk. Ben o zaman birinci sınıftaydım ve maden mühendisleri odası hakkında hiçbir bilgim yoktu. Miting yürüyüşünün başlayacağı meydana kırmızı t-shirt'larımızı ve yağmurluklarımızı dağıttılar, giyindik yürüyüşe koyulmak için. Orada bir trampet tutturdular elime topluluğa coşku ver diye. Biz yürüdükçe sloganlar atılmaya, sloganlar atıldıkça da parmaklarımdan akıp giden ritim duygusu da giderek coşkun bir şekilde trampette yankılanıyordu.

Grubun önünde marş havasında trampete vururken biri fotoğrafımızı çekmek istedi. Objektife hemen poz verdim. Bana işaret ederek önünden çekilmemi istedi, anladım ki karede istenen esas unsur ben değil arkamda duran büyükçe bir pankarttı. Fotoğrafi çeken öyle bariz bir şekilde hayır, seni değil pankartı çekeceğim diye işaret verince ben de onca kişi içinde bozuntuya vermeden sanki de beni ve pankartı bir arada çekmek istiyormuş izlenimini vermek için pankartın yanına geçip poz verdim.

Miting bitiminde tüm maden mühendisliği öğrencileri kızılâyda bir sendikanın konferans salonunda toplandılar. Meğer bu gençmadenci örgütlülüğünün ilk toplantısıymış. Bizler gençmadenci de ne diye kendi aramızda konuşurken 2007 Nisanında Ankara'da Türkiye'deki tüm maden mühendisliği öğrencilerinin katılımıyla iki günlük bir toplantı yapılacağını, yapılacak olan bu toplantıda mesleğimizin çeşitli sorunlarını tartışacağımız bildirildi. Akşamında verilen kokteylde hem diğer üniversiteden gelen öğrencilerle hem de oda

yönetimindeki ağabeylerimizle tanıştık, kaynaştık, çok sıcak karşılandık, ağırlandık, uğurlandık...

Malatya'ya döndüğümüzde okul temsilcimiz ile maden mühendisleri odası ve öğrenci örgütlülüğü "genç madenci" hakkında daha geniş bilgi almak için bir yerde oturduk, her şeyi anlattı. Bunun çok güzel bir örgütlenme olduğunu düşündüm ve temsilci arkadaşımıza bu konuda yapılacak her türlü organizasyonda her zaman çalışmaya hazır olduğumu söyledim.

2007 Şubatında temsilci arkadaşımız bir gün beni telefonla arayarak hafta sonu Ankara'da temsilciler toplantısı olduğunu, ilk kez gerçekleştirilecek olan maden mühendisleri 1. öğrenci üye kurultayı (MAMÖK-1) için bir takım kararlar almak için toplanılacağını ve bu toplantıya katılmak isteyip istemediğimi sordu. Hafta sonu toplantı için Ankara'ya yola koyulmuştuk.

Biraz gecikmiştik içeri girdiğimizde herkes toplantı için hazır bulunuyordu. Temsilci arkadaşım beni odanın üst düzey çalışan ağabeyleriyle tanıştırdı sonrada daha önce mitingde tanıştığımızı vurguladı. Haklı olarak tanımadılar çünkü miting günü onlarca kişi vardı ve hepsini hatırlamak mümkün değildi. Öğrenci komisyonu başkanımız Caner ÇELİK hemen söze girdi "AĞABEY DAVULCU VARDI YA HANI DAVUL ÇALAN O İŞTE" diye hatırlatmaya çalıştı. Ağabeylerim tekrar hatırlayamayınca başkanımız Caner bülten kapağında fotoğrafımın çıktığını söyledi. Bu kez de kapaktaki fotoğrafımdan hatırlatmaya çalışacaktı. Meğer o döneme ait madencilik bülteninde kapak konusu olarak 14 Ekim mitingi işlenmiş; hani yukarıda bahsettiğim fotoğraf vardı ya işte o fotoğraf madencilik bülteninde

kapak resmi olarak konulmuş. Bir de baktık ki pankart yanında davulum ve benim hünerli iki parmağım çıkmış sadece. "Adamı parmaklarından mı tanıyacağız" deyip gülüşmüştük... Evet o fotoğrafın hikayesi de böyleydi. Bu toplantıya katılmam ve onlarla birlikte çalışmamla beni de ikinci temsilci olarak atadılar. O zamandan bu güne odanın çok büyük imkanlar ve fırsatlar sağladığını düşünüyorum. Aramızda güçlü bir birlik, beraberlik oluşturmayı, haklarımızı korumayı, madenlerimizi her şeyden önce halkımız ve ülkemiz yararına kullanma gereği duygularını ve düşüncelerini aşıladılar. Sektörün bu günkü durumundan haberdar ettiler, uyanın diye...

Öğrenci örgütlülüğünün "gençmadenci" oluşmasında emek harcamış tüm ağabeylerimiz bizlere kimi zaman bir arkadaş, kimi zaman bir meslektaş, kimi zaman da bir ağabey olarak yaklaştılar. Sorunlarımızı dinlediler, çözümlerimizi dinlediler, isteklerimizi karşıladılar, bizleri koltuklarına,

makamlarına layık gördüler. Çünkü biz onların gelecekeriydik, bu ülkenin gelecekeriydik. Onlarda bunu biliyorlardı ve değer veriyor, yol gösteriyorlardı...

Öğrenci örgütlülüğü ve kapsamında iki yılda bir düzenlenecek olan maden mühendisleri öğrenci üye kurultayı (MAMÖK), yenilenemeyen doğal kaynaklarımızın halkımız ve ülkemiz yararına işletilmesini, meslek hayatımızda karşılaşılabileceğimiz sorunlara çözümler üretebileceğimiz, sesimizi her yere ulaştırabilecek, söz sahibi, çalışan, üreten ve AYDINLIK BİR GELECEK İÇİN KARANLIĞI HEP BİRLİKTE KAZMA cesaretini veren güçlü bir madenci örgütlülüğünün temellerini daha bizler öğrenciyken atmamızı sağlayan Maden Mühendisleri Odasına, oda başkanımız Sayın Mehmet TORUN' la birlikte bugünkü ve geçmişteki yönetim kurulunun tüm üyelerine ve bu konuda emeği geçmiş tüm ağabeylerime ve arkadaşlarıma Teşekkürlerimi ve Saygılarımı sunarım.

BUGÜNLERDE...

Tamer ERGÜN

Öğrenci Üye

Toplumunu oluşturan dinamiklerin en önemlisi biz gençleriz ve biz bugünlerde sadece doğanın gerektirdiği kuralları uygulamaya çalışan ve bunların üzerine katkı koymayan, düşünceden yoksun beyinlerden ibaretiz. Sorun hepimizin sorunu ancak çoğunluğumuz fikir üretmektense var olanı tüketmekle yetiniyoruz. Öyle bir hale geldik ki birbirimizle konuşamaz olduk. En son ne zaman birini can kulağı ile dinlediniz? Yada en son ne zaman birine karşılık beklemeden kendinizden verdiniz?

Günümüzde arkadaşlık, dostluk eskisine nazaran daha çok menfaat üzerine kurulu. Muhabbetler; futbol, magazine odaklanan tabiri caizse geyik muhabbetleri... Kim nerede kiminle ne yapıyor? Bizim gelece-

ğimizden daha önemli çünkü günü kırtarmak gerekli. Zaman bu derece hızla akıp giderken ve yapılması gerekenler öylece dururken neyi bekliyoruz? Neden sorgulamıyoruz? Yoksa hala 12 Eylül'ün etkisi altında mıyız? Biz 12 Eylül'ün apolitize ettiği kuşağın çocukları mıyız? Bugünlerde düşünmek, sorgulamak ve en önemlisi bir şeyler üretebilmek neden bu kadar zor geliyor bize?

Bugünlerde geçecek. Yarın belkide çok geç. Geçmiş geçmişte kaldı, gelecek ise bir gün elbette gelecek. Elimizde sadece bugün var. Size sunulan hayatı mı yaşamak istersiniz, yoksa kendi geleceğinizi kendiniz yaratmayı mı tercih edersiniz? Cevap? Bugünlerde...